

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

centiméterenként 3 kr. Kereskedelmi és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyit tér sora 20 kr.

KÖZÉRTÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

és

kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papir-
árugyár rész. ytársaság
Főter 38. szám alatt,

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Az erdélyi ev. ref. egyházkerület jövője.

Az erdélyi ev. ref. egyházkerületnek mostanában mozgalmas napjai vannak; minden tagja érdeklődéssel néz a választás előkészületei közül a döntő közgyűlés elé. Értekezleteket tartanak; nyilatkozatok, állásfoglalások, kapicizálások történnek egyik vagy másik jelölt érdekében. A jelöltek jó tulajdonságait, szereplésük emlékeit vagy reményeit apólják és emlegetik. Mindez természetes; és az a tárgyilagos és konziliáns hang, amelylyel a választásról minden nagyobb emóció és szenvedélyesség, sőt minden túlzott elfogultság nélkül beszélnek az egyházkerület tagjai, már maga biztató és megnyugtató kihatásokat nyújt az egyházkerületnek öntudatos és önérzetes megnyilatkozása iránt.

De kísértünk meg a választás ezen már megszokott körülményei közül kissé kibontakozva a személyi kérdésnél kissé magasabbra emelkedni; kísértünk meg azt, amit ennél fontosabbnak tartunk; kísértünk meg tárgyalni és részletezni azon elveket, melyek szerint az egyház ügyei a jövőben megnyugtatóan alakulhatnak. S erre a jelen időt tartjuk a legalkalmasabbnak, mikor az elvek hangoztatása mögött nem kereshet senki sem személy-kultust, sem ellenzékeskedő hangulatot. A püspökjelöltek nem szoktak programbeszédet tartani; az egyházi méltóság, melyre törekvesnek, és a papi karakter megkívánja tőlük, hogy vágyukat és törekvésüket bizonyos diskret szinnel vonják be. És a protestáns alkotmány alapelvei szerint is nem az a helyes dolog, hogy a püspök szabja meg az elveket, melyek szerint kormányozni fog; hanem egyedül csak az, hogy az egyházkerület állapítsa meg, akár hivatalos, akár társadalmi úton, hogy mely elvek szerint ohajt kormányoztatni. Talán szokatlan hogy az egyházkerület már előre a kormányzás bizonyos elveit tegye magáévá s ezek után nézzen oly fópásztor után, kiből a megállapított elvek garanciáit látja; de a jelen esetben ily elveknek tárgyalását, a közvéleményben való megnyilatkozását, aztán pedig elfogadását és keresztvételét egyházkerületünk nyugalma és biztos fejlődése érdekében szükségesnek tartjuk.

Még előttünk áll az az országosan elismert fenyves pályán, melyet Szász Domokos rövid 14 év alatt végig járt; még előttünk áll az a bámulatos ambíció, melylyel új korszakot akart nyitni és nyitott meg egyházi életünkben. Előttünk áll példaképpen az a lelki erő, amely emberfeletti felelősséget vevén magára, minden veszedelemnek, gáncsnak és népszerűtlenségnek kitétte magát azért, amit egyháza érdekében jónak, szükségesnek látott. És előttünk áll az a kötelesség, hogy ne csak szép szóval és emlékközzel hirdessük bagynak, tanulságosnak és előttünk becsesnek az ő emlékezetét; hanem hogy az intézményeket, melyekért egy egész életen át küzdött, fáradott, ezer izgalmat kiállott s melyeken nagy lelke egész hevével, szeretetével csügögt utolsó órájáig, tiszteletben tartjuk, magunkéknak valljuk és fejlesszük minden lehető csökközzel. És ezt ma már azon intézmények egyikére, a theológiára nézve a kegyeleten kívül az egyházkerület tekintélye, érdeke és a kikerülhetetlen szükség is parancsolja; mert az egyházkerület theologia nélkül nem lehet, s ma már ez intézetet semmiféle más testület nem tudja, nem akarja és nem akarhatja fentartani, mint az egyház egyeteme; mert hisz mindenik sok nehézség közt küzdök a haladó idő alatt egyre növekvő saját feladataival.

A kegyelet kötelessége mellett azonban a múltból némi tanulságot is kell merítenünk. A nagy szabású intézmények alkotásához, melyeket sok akadály, veszedelem, kishitűség, aggodalom és ellenvélemény fenyeget: bizonyos optimizmus, sőt bátorság kell. Különösen akkor, ha a megalkotás pillanatában az intézmény feunállása a rávetett első és talán futólagos pillantásra a messze jövődig nem látszik biztosított. De a fentartásukhoz szilárd elhatározás és kitartás, józan számítás és minden jóra való eszköznek leleményes felkutatása, megszerzése és erélyes felhasználása szükséges. Az alapokat biztosan jövedelmező módon kell elhelyezni, hogy azok, emberi számítás szerint, semmiféle

kockázatnak kitéve ne legyenek. Szerény véleményünk szerint olyan intézmény alapjait, melyek örök életre vannak hivatva s melyeknek a kereskedelmi élet s nevezetesen a pénzpiac fluktuációin és ezer felfangján felül kell állani rendületlenül, vállalatok részvényeibe fektetni téves irányzat volna. Iparvállalatok nálunk, hol az Ausztriából beözönlő iparcikkék áradatával, az osztrák gyárak nagy vagyonával és hatalmas protekcióikkal s a szédelő grümdolások keltette bizalmatlansággal kell küzdeniök, nehezen prosperálnak. Még magán ember is jól teszi, ha a józan angoltól s nem a vérmes francziától vesz példát, és nem vagyonát, hanem csak jövedelme fölő-leget helyezi részvényekbe. Vállalatok, még pénzüzetek is, sok esetlegnek, emberi önzésnek és fortélynak állhatnak útjában; egy egyházkerületnek sem theológiája, sem szeretet-háza lehet nem tanácsos ilyen eshetőségek s a velük járó aggodalmak közé vetni. Még akkor sem, ha a bizonytalan elhelyezés kockázatáért bőseges évi jövedelem esik kárpótlásul. Valóban nem lehet olyan az egyházi intézmény, mint a tengerparti virág. Ma még virít szépen s illatosan; de jön az éjszaka s vele a kegyetlen bóra, mely éleper, gyümölcsözés előtt, minden növényi életet. Kockázatnak ki nem tehető intézmények alapjait legtanácsosabb biztosan kamatozó állampapirokba vagy jó hasznóbért ígérő földbirtokba helyezni. Így tesszük lehetővé a megalkotott intézmények fennállását és virágzását; s így rójuk le igazán nagy alkotójuk emléke iránt a kegyeletünket.

És ha ez így áll a theologia és szeretetház alapjaira; fokozottabb mértékben áll az egyházközségeknek központilag kezelt vagyonára, mely egykor biztosabb őrízlet és egyöntetű kezelés végett helyzetetett az igazgatótanács közvetlen felügyelete alá. Az egyházközségekben él az erdélyi ref. anyaszentegyház; ha ezek vagyoni állapota megrendülne, megrendülne az egyházközségek létele is. És kiszenvedne az a sok aggodalom közt ápolat reménység, hogy ref. egyházaink az elszórt kis magyar szigeteknek megmentői lehetünk. Mert ma, midőn a vidéken a vagyonság s a hitbuzgóság közel sem akkora, mint volt az egyházközségek alapítása korában, tőkéik vagy jövedelmeik apadása esetén önkéntes restitúcióra alig volna többé kilitás. Az egyházak 5% kamat-jövedelem kikötött feltétele mellett adtak központi kezelés alá tőkéiket, melyek addig biztosan és mind nagyobb kamatra voltak elhelyezve. Ezt a kikötött minimális jövedelmet, amely megélhetésükre mindennapi kenyérként szükséges, minden esetben igényelhetik, igénylik is. Vagy ha valamikor az a kedvező állapot következne be, hogy a központi kezelés mellett az adminisztráció egyszerűsítése s az államsegély erre fordított részének felszabadítása daczára sem lehet tovább ezt a jövedelmüket biztosítani: jogosan kívánhatják vissza tőkéiket, melyeket szigorú ellenőrzés mellett kicsiben a vidéken jobban gyümölcsöztethetnek. Nemzetiségi szempontból is az volna a kívánatos, hogy az egyházak tőkéi, ahol csak lehetséges és biztosan jövedelmeznek, földbirtokba helyeztessenek el. Mert azzal nem hódítunk tért, ha egy-egy papaak vagy tanítónak 25 frtot alunk segélyképpen; de azzal, hogy minden megszerzhető földet birtokunkba vesszünk, igen. Ha nem hisszük, megtanít rá az ellenség. Az egyházkerületi közgyűlésre nézve is sokkal megnyugtatóbb volna, hogy a nagy tőkéik kezelésének problematikus természetü felelőssége alól feloldassék és inkább egyházasabb izü teendőkkel foglalkozzék, mint hogy folytonosan pénzügyi tervelések kényszerítése és gondjai alatt vergődjék. Az egyházak pedig a tervszerű vezetés és gondos felügyelet mellett önállóbb, öntudatosabb életet folytathatnának és megerősödött egyéniségükkel tekenyebb és hasznosabb tagjai lehetnének a nagy egyháztestnek.

Szerény nézetünk szerint ilyen elvek irányíthatják az egyházkerület jövő életét. Nagy meglepéssel hallottuk, hogy az egyházkerület vagyoni ügyeinél vizsgálatára s a jövő pénzügyi programjának megalkotására kiküldött hetes bizottság is egyhangulag ily értelemben állapította meg a biztos fejlődés elveit, s ily értelemben fog indítványt terjeszteni a közgyűlés elé.

Ezek az elvek dominálják egyébként az egész egyházkerület nagy többségének közvéleményét; s ez jó reménységet ápol bennünk az egyházkerület jövő sorsa és nyugalma iránt.

L. I.

Ujoneozási tervezet az 1899-ik évre. Gyulafehérvár. Sorozás napja: április 4. Elnök: Roska József rendőrkapitány. Polgári orvos: Dr. Náthán Bernát. Állítási kötelesek száma: 123.

Balázsfalvi járás. Sorozási székhely: Balázsfalva. Sorozás napja: április 14., 15. Elnök: Báró Bánffy Kazimír II. aljegyző. Polgári orvos: Dr. Rohonczy Béla. Állítási köt. száma: 454.

Maros-ujvári járás. Sorozási székhely: Maros-ujvár. Sorozás napja: április 24., 25., 26. Elnök: Br. Bánffy Kazimír II. aljegyző. P. orvos: Dr. Magyar Károly v. főorvos. Állítási köt. száma: 460.

Nagy-Enyed (városi). Sorozás napja: május 18. Elnök: Kovács Gyula polgármester. P. orvos: Dr. Winkler Albert v. főorvos. Állítási köt. száma: 79.

Nagyenyedi járás. Sorozási székhely: Nagy-Enyed. Sorozás napja: május 18., 19., 20. Elnök: Csató János alispán. P. orvos: Dr. Magyar Károly vm. főorvos. Állítási köt. száma: 501.

Magyar-igeni járás. Sorozási székhely: Magyar-igen. Sorozás napja: május 23., 24., 25. Elnök: Gáspár János főjegyző. P. orvos: Dr. Dobozi Vilmos járásorvos. Állítási köt. száma: 469.

Alvinczi járás. Sorozási székhely: Alvincz. Sorozás napja: május 23., 24., 25. Elnök: Dr. Varró László I. aljegyző. P. orvos: Dr. Magyar Károly vm. főorvos. Állítási köt. száma: 452.

Kisenyedi járás. Sorozási székhely: Alvincz. Sorozás napja: május 26., 27. Elnök: Dr. Varró László I. aljegyző. P. orvos: Dr. Magyar Károly vm. főorvos. Állítási köt. száma: 399.

Abudbánya. Sorozás napja: május 27. Elnök: Boér Béla polgármester. P. orvos: Dr. Török Gábor v. orvos. Állítási köt. száma: 50.

Verespataki járás. Sorozási székhely: Verespatak. Sorozás napja: május 29., 30., 31. Elnök: Gáspár János főjegyző. P. orvos: Blaha Gábor járási orvos. Állítási köt. száma: 533.

Vizakna. Sorozás napja: június 7. Elnök: Szócs József polgármester. P. orvos: Dr. Ambrus Pál v. orvos. Állítási köt. száma: 93.

Országgyűlés.

A husvétii szünet előtt a képviselőház utolsó ülését március hó 24-én tartotta meg. Napirenden a kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalása volt. Elsőnek e napon felszólt Török Bertalan, a nagyenyedi kerület országgyűlési képviselője — lapunk főszerkesztője —, ki az államvasutak tételénél egy érdekes kérdéstről: a női alkalmazottak dolgáról beszélt.

A napisajtó a beszédről a következően emlékszik meg:

Török Bertalan érdekesen, sok melegséggel és humanitással beszélt; alapos és előkelően előadott beszédével kért a vasuti tisztviselőknek jobb, megfelelőbb fizetést, és helyesen fejtette ki az okokat, melyek ez állások rendszeresítését követelik.

Főszerkesztőnk beszédét nagy sympathiával fogadta a ház, figyelmesen hallgatták és a végén zajosan megéljenztek. Maga Hegedűs miniszter is oly fontosnak és életrevalónak, szükségesekek tartotta Török Bertalan fejtegetéseit, hogy azokra nyomban reflektált és a kifejezett óhajok teljesítését megígérte.

Török Bertalan beszéde egész terjedelmében a következően hangzik:

Török Bertalan: T. Ház! (Halljuk! Halljuk!) Örvendező szívvel tekintetem azt a meleg ovációzt, amelyben a t. képviselőház a kereskedelmi miniszter urat programjának előterjesztése alkalmával részsi-

Il fenn
elérjéd
nemes és
Szlavon-
szág, Gr-
Alsó- és
Bulgária,
Nemesfa-
radonez-
övenként
szállitá-
jesen ho-
föket a
Minnes-
a, a ho-
okföldben
reces ta-
s magas
tosabban
ly agya-
tosan kö-
A gyű-
Máté
öl valók.
e, törpe
e, alma,
barackk.
t, birs,
4 éves
szép ese-
zerint 15
erős ko-
Nagyban
olás tár-
sajokból
ves selej-
taphatók,
5 krért
fogva 15-
esóságok
nőségű
azok

tette, mert erős bennem a hit, hogy valamint megvalósultak azok a remények, a melyeket mi, a 60-as éveknek ifjusága, az egykori szerény kolozsvári diákhöz fűztünk, ép úgy teljesedni fognak azon várakozások is, amelyek nagynevű Barossunk utódja iránt a Ház részéről és egyáltalán országszerte támasztanak. (Tetszés a jobboldalon.)

Hiszzen ha valaki az életnek dus tapasztalataiból megfelelő tanulságot vonhatott le, úgy az bizonyára az igen t. kereskedelmi miniszter ur lehet. aki igen jól tudja: a hatáskörébe eső birodalmában a fényes aczél-sinek sokszor szirtek közt futnak el, s tudja, hogy a Duna, Tisza, Körös és Maros csillogó hullám-tükrök sokszor igen veszélyes örvényeket fed. Erős akarata bizonyára keresztül tör a szirtek és veszélyes örvények között és én szívből óhajtom, hogy azt a munkásságot és azt a mély szántási műveletet, amelyet feladatúl tűzött ki, mindnyájunknak öröme és hazánk dicsőségére a legszebb eredménnyel folytathassa és fejezhesse be. (Élénk tetszés a jobboldalon.)

T. Ház! Kereskedelmi miniszterünk a m. kir. államvasutak feladatait igen érdekesen és szépen fejtette ki. Nem czélok a m. kir. államvasutak költségvetésének keretében azon feladatokra részletesen reflektálni, sem fontos kérdéseket felhozni nem szándékom. Csak egyszerűen rámutatok arra az eredményre, amelyet a magyar államvasutak 36,900-ra menő személyzetével elértünk. Ezen személyzet kitünő hivatalnoki kara az országnak egy új honoráczió osztályát teremtette meg, munkásosztálya pedig nemcsak lelkesült munkásságot, hanem lelkes hazafiságot is tanusított nem egyszer. A magyar királyi államvasutak személyzetének tevékenységét és létszámát vizsgálva a költségvetés keretében, azt látom, hogy az 1297 egyévre számítható személyszaporításból 24 esik pénztári kezelőnői és egyáltalában kezelőnői állásokra, akiknek száma ezzel 316-ra fog szaporodni.

T. képviselőház! A hölgyeknek a magyar királyi államvasutaknál való alkalmazása első sorban kegyeletre, némileg pedig takarékosagra vezethető vissza. Bizonyára az első alkalommal egy szegény özvegy nő vagy valamely államvasuti tisztviselőnek az áróját alkalmazták kisegítőként és miután látta az igazgatóság, hogy egész jól be tudják tölteni helyöket és észrevette, hogy általuk nagy megtakarítást is lehet eszközölni, mindinkább szaporította számukat. Ha csak a budapesti központi és nyugoti indóház személyzetét tekintjük, azt látjuk, hogy azok a kezelőnők, akik a pénztárnál vannak alkalmazva, naponta ezerkétszáz, kétezer forintot szolgáltatnak be, ami évente körülbelül 300 ezer forintra tehető, de hogyha ezeknek a helyzetét tekintjük, azt látjuk, hogy bár a kegyelet megvan és jóindulattal is viseltetnek irántuk, a takarékoság szelleme épen reájuk van leginkább alkalmazva. (Igaz. Ugy van! a jobboldalon.) Ha pedig a költségvetést tekintjük, akkor is azt látjuk, hogy az a 24 állás, melyet nőkkel kívánnak betölteni, egyenkint 360 frttal, tehát havi 30 frt díjazással van felvéve. Ezen állások nem rendszeres, hanem csak kisegítő természetűek, és még az is, aki 10-15 évig szolgál az államvasutaknál, az is ritkán viszi feljebb 40 frt havi fizetésnél és egyáltalában nem részesülnek azon méltányos előnyökben, amelyekben akár a hivatalnoki kart, akár a szolgáló személyzetet megfelelő szolgálati idő után részesítik. A nők egyáltalában nem is tagjai a nyugdíj-alapnak, mert amint említettem, állandó, rendszeres illetményekkel nem bírnak. (Helyeslés a jobboldalon.) Ezek után csak az a kérés a mélyen t. miniszter urhoz, hogy azt a kegyességet, amelyben az államvasutak igazgatósága ezen pénztári kezelőnőket és egyáltalában a kezelőnőket részesítette, nemcsak a kegyesség és méltányosság szempontjából tartsa meg irántuk továbbra is, hanem azon humánus elvből is, hogy méltó a munkás az ő bérére, legalább megfelelő fizetésben és kedvezményekben részesítse a pénztári kezelőket, kezelőnőket, még pedig úgy, hogy jövőjük bizonyos szolgálati idő után nyugdíj által is biztosítva legyen. Igen természetes, hogy megfelelő képzés és szolgálati előfeltételek szükségessé ehhez és szükséges, hogy bizonyos létszám állapítsák meg, nehogy úgy történjen, mint azt a kultuszminiszteri tárcza keretében látjuk, mert a túltöméses tudulás bizonyos pályára proletárizmust von maga után.

A másik kérdés, melyre, mélyen tisztelt Ház, rá akarok térni, az szintén aránylag nagyon csekély dolog, de azokat, kik a haza távolabb részén laknak, meglehetősen érdekli. Azt látom ugyanis a költségvetésben, hogy 100 millió frtra menő bevételek sorában 21,900.000 frtot tesz ki a személyszállításból várható tiszta jövedelem és 780.000 frt, tehát 20.000 frttal több, mint a múlt évben, számították a podgyász-díjból eredő bevételre. Ha azt a 100.000 frt többletet tekintem, amely a személyszállítási díjból a költségvetésbe fel van véve és a 21,800.000 frt személyszállítási

tási bevétel arányosan elosztom a podgyász 760.000 frtra menő bevételével, azt látom, hogy tulajdonképpen csak 3500 forintra lehetett volna a podgyászbevétel többletet számítani, nem pedig 17.500 forinttal többre, melyet a folyó év elején érvénybe lépett nagyobb podgyász-díjzabás eredményeül várnak. Én nem hivatkozom, mélyen t. Ház, azon elvre, melyet annak idejében a halhatatlan emlékü Baross miniszter megállapított, mely vasutaink forgalmában addig nem ismert lendületet idézett elő, mely korszakot alkotott az államvasutak történetében, midőn egy a személyszállítás, mint a személyi podgyász-díjzabás tételeit a lehető legmérsékeltetebbekre szabta. Nincsen is kifogásom az ellen, hogy a személyszállítás díja a gyorsvonatoknál, az első osztálynál felemeltessék, mert ott kétségtelenül olyanok utaznak, akik ezen nagyobb kényelemért a nagyobb díjat is megfizetni képesek. Hanem hogy a podgyász-díjak oly magasra emeltesse fel, azt hiszem, ez nem egyezik meg azzal az elvvel, azzal a nézetel, amely annak idején inaugurálva lett a személyszállítás és podgyász-szállítás tételeinél. Az új podgyász-díjzabásból ugyanis azt látjuk, hogy az eddigi ötvenkrajczáros és egyforintos díjak helyett 200-300 kilométernél 50 kiló után 1 frt 50 kr, 50 kilón felül 100 kilóig 3 frt, 100 kilón felül 6 frt, 300 kilométertől 450 kilométerig 50 kiló után 2 frt, 50 kilón felül 4 frt, 100 kilón felül 8 frt, 600 kilométernél pedig 50 kiló után 3 frt, 50 kilón felül 100 kilóig 6 frt, 100 kilón felül 12 frt podgyász-díj számítottatik.

Igy akik Segesváron túl, például Brassóba utaznak, azok a maximális podgyász-díjat kénytelenek fizetni.

Én nem vagyok ugyan barátja, t. Ház, annak, hogy egyesek utazásuk alkalmával egész tömeg podgyászt hordjanak magukkal, holott csak egy darabra volna nekik jogosítva, de azzal sem vagyok megelégedve és azt hiszem, hogy ezt sokan osztják, hogy a podgyász-díjak túlságosan felmeltessenek, mert ez aligha felel meg a mi eddigi vasuti politikánknak. De továbbá, ha úgy történne, hogy az ötven kilón felüli többlet 10-20-30 kilóval számítottatnék, nem pedig az egész 50 kiló egység-súlyllyal és e szerint arányosan fizettetnék bizonyos többlet, azt még méltányosnak lehetne tekinteni, hanem hogy az, aki véletlenül egy kilóval többet hoz a podgyászában, Brassóból jöve már 6 frtot fizessen, az majdnem oda vezet, hogy esetleg többet kell fizetni a podgyászáért, mint amennyi maga a személy-szállítási díj.

Ebben a tekintetben részletes javaslatokat tenni nem akarok, nem is hivatásom az; de arra kérem a mélyen t. miniszter urat, méltóztatassék ezen észrevételeimet saját tapasztalataival és ezeket a számításokat saját számításával egybe vetni és ezt az aránytalanságot, amely, meglehet, igen könnyen magának a személyszállításnak is hátrányára válhat, megszüntetve, azt a tarifát reparálni és más, méltányosabb intézkedést tenni.

Az idő rövidségére való tekintettel, habár az államvasutak keretében még sok mondanivalóm volna, egyébre most ki nem terjeszkedem. A tételt elfogadom. (Élénk helyeslés és éljenzés.)

Tavaszi közgyűlés.

Nagy-Enyed, 1899. márcz. 29.

A vármegye törvényhatósági bizottsága kedden, márczius hó 28-án, délelőtt, tartotta meg rendes tavaszi közgyűlését. Noha a tárgysorozat nem sok érdekeseget ígért, az idő pedig szeles, hideg volt, mégis számos vidéki tag bejött Nagy-Enyedre és a lefolyt közgyűlést az u. n. közepes látogatottságu gyűlések közé sorozhatjuk.

Pont 10 órakor Fritz Pál bányatanácsos vezetésével küldöttség hívta meg a főispánt a gyűlés vezetésére, ki a tagok eljenzései között az elnöki széket elfoglalva, az 1899. évi tavaszi rendes közgyűlést megnyitottnak jelentette ki.

A tárgysorozat első pontjait miniszteri leiratok felolvasása és azok elintézése képezték. Gáspár János főjegyző első sorban Szóll Kálmán miniszterelnök leiratát olvasta fel, melyben ez kinevezését tudatja a vármegyével és a törvényhatóság pártfogását kéri ki. A közgyűlés határozatilag kimondja, miszerint az új miniszterelnököt feliratilag üdvözlő és egyhangúlag elfogadja a következő felirati szöveget:

„Nagyméltóságú m. kir. miniszterelnök Ur!
Kegyelmes urunk!

Midőn Nagyméltóságodnak mult hó 26-ról 2844. szám alatt kelt nagybecsű leiratát, melylyel felséges Urunk által Magyarország miniszterelnökévé kineveztetéséről és a magyar felelős miniszterium újralakításáról vármegyénk törvényhatóságát értesíteni s a maga és miniszterársai támogatására felhívni méltóztatott, mai napon tartott rendes közgyűlésünkben hazafias érzéssel és mély tisztelettel tudomásul vettük: engedje meg

Nagyméltóságod, hogy kifejezést adjunk azon megnyugvásnak, mely törvényhatóságunk minden tagját bizalommal és tisztelettel tölti el Nagyméltóságodnak az országgyűlésen kifejtett nagyszabású, igazi szabadelvű és nemzeti irányt kitűző, gazdag közzgazdasági tevékenységet felölelő kormányzati programja iránt. Élénken visszhangzik keblünkben is a Nagyméltóságod kormányzati elvél kitézett jelszó: törvény, jog és igazság, és azon kijelentése, hogy legyen kizárva mindenkorra, minden keserű emlékével, a lefolyt küzdelem s viruljon fel az egymást megértés korszaka.

Nagyméltóságodnak ifjusága benyomásai, politikai iskolája, férfikorának sokoldalú és gyakorlatias tevékenysége minden hazafi előtt nyitott könyv, melynek gazdag és feleköl tartalma erős hitet és bizalmat ébresztenek mindnyájunkban a felől, hogy Nagyméltóságod bölcs és tapintatos vezetése alatt azon nagy feladatok, melyeket maga és miniszterársai elé tűzött, megvalósulni fognak.

Ezen nagyszabású nemzeti munkánál törvényhatóságunk is hazafias buzgalommal a komoly kötelesség érzetével ajánlja fel csekély erejét, s bizalomteljesen üdvözlő Nagyméltóságodat a magyar kormány élén, s legbensőbb érzéssel kér áldást, eredményt és sikert az ország javára, az ország üdvére kifejtendő, fáradságot és lankadást nem ismerő munkájára.

Fogadja Nagyméltóságod kiváló benső köszönetünk nyilvánítását, melylyel öröklünk Nagyméltóságodnak Alsófehérvármegye törvényhatósági bizottságának 1899. márczius hó 28-án tartott rendes közgyűléséből hazafi szolgálói . . .“

Következett ezután Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszter kinevezését tudató leiratának felolvasása, melyre a közgyűlés a következő felirattal válaszolt:

„Nagyméltóságú m. kir. Minister Ur!

Kegyelmes Urunk!

Hazafias osztatlan örömmel vette tudomásul Alsófehérvármegye törvényhatósági bizottsága mai napon tartott gyűlésében Nagyméltóságodnak folyó hó 1-én 1393. eln. szám alatt kelt leiratát, melylyel ő csász. és apost. királyi Felsége által magyar kereskedelemügyi miniszterré kineveztetését tudomásunkra hozni s feladatai megvalósításában törvényhatóságunk támogatását is kéri méltóztatott.

Azon nagyfontosságú szakban, melynek vezetésére vállalkozott, Nagyméltóságodnak neve már program. Nagyméltóságodnak fáradhatlan munkában töltött egész élete, nagy tudása, gyakorlati iránynyal párosult magas színvonalu felfogása a politikai és közzgazdasági élet minden mezején teljes bizalmat keltenek fel bennünk az iránt, hogy Nagyméltóságod hazánk fogalmi, kereskedelmi és ipari fejlődésében alkotásokban és eredményekben gazdag új aerát fog inauguralni.

Fokozza örömtünket különösen az a körülmény, hogy Nagyméltóságod, mint a Királyhágón inueni részek szűlőtte, ezen hazarész viszonyai és szükségletei felől teljesen tájékozva van, minél fogva sikeresebb tevékenységet is fejthet ki gazdaságilag annyira elmaradt hazarészünk oly igen szükséges közzgazdasági fejlesztésén.

Fogadja Nagyméltóságod szívesen törvényhatósági bizottságunknak bizalomteljes üdvözlését és benső igaz tiszteletből fakadó áldás- és siker-kívánatát, melylyel öröklünk Nagyméltóságodnak hazafi szolgálói . . .“

Perczel Dezső volt belügyminiszter szintén leiratilag bucsuzik a vármegyétől. A törvényhatóság úgy hozzá, mint Bánffy Dezső volt miniszterelnökhöz bucsuzó iratokat intéz. A két bucsuzó következőkép hangzik:

„Kegyelmes Ur!

Nagyméltóságodnak m. kir. belügyminiszteri állásáról távozása alkalmából törvényhatóságunkhoz intézett bucsu-iratát mai napon tartott bizottsági közgyűlésünkben tiszteletteljes köszönettel vevén, midőn Nagyméltóságodnak minisztersége alatt vármegyénk iránt tanusított jóindulatáért viszont köszönetünket tolmácsoljuk, engedje meg Nagyméltóságod, hogy ezen nagyfontosságú új állásban, melyre Nagyméltóságodat a magyar képviselőház bizalma emelte, őszinte szívből azon érzelmeink kifejezése mellett üdvözljük, hogy az országos képviselőházban létrejött, az országos lakosainak is felelő példát mutató pártközi béke, conciliáns és magas színvonalu tárgyalási modor Nagyméltóságod bölcs és tapintatos vezetése alatt állandó, a haza javára gazdag gyümölcsöket termő legyen!

Fogadja Nagyméltóságod mély tiszteletünk nyilvánítását, melylyel öröklünk hazafias szolgálói . . .“

„Nagyméltóságú Báro Ur!

Kegyelmes Urunk!

Azon alkalomból, hogy Nagyméltóságod Felséges Urunk királyunk legmagasabb elismerésétől kísérvé a magyar miniszterium vezetéséről távozott és ő csász. és apost. kir. Felsége által magyar udvarmesterré, az ország egyik zászlósurává kineveztetett: midőn mély köszö-

netünke
női áll
indulat
godat,
melyet
denekfel
magas
rona d
érvénye
Fogad
tását,
szolgái
A kö
mazója
gulag é
A lei
tulajdon
előtt a
lés az
vita né
közgyűlé
daluzata
tésről,
tárilag
viselői
Helyesl
a várm
kimerít
Érde
gyaltak
vetése
n o s fő
zása er
vármeg
több sa
kérdés
vármeg
vármeg
vármeg
főjegyz
a terve
kiván
lami t
díjazta
met a
minisz
Név
miszer
költség
A sz
meg. A
és Sz
Jáno
nak:
póttag
ma u,
Dreg
és B
meg. I
kisorso
járás
lyére
tott b
A f
gyűlés
mert
fordul
tudom
galmi
változ
nyugd
Nagy
nyos
gyehe
Töb
órákon

netünket fejezzük ki Nagyméltóságodnak miniserelnöki állásában vármegyénk iránt mindig tanusított jóindulatáért, hazafias tisztelettel kérjük Nagyméltóságodat, hogy azon törhetlen hazafias nemzeti érzést, melyet Nagyméltóságod egész politikai pályáján mindenekfelett és mindig oly erélylyel követett, jelenlegi magas bizalmi állásában hazánk javára, a magyar korona dicsőségére továbbra is lankadatlan apolni és érvényesíteni méltóztassék.

Fogadjá Nagyméltóságod mely tiszteletünk nyilvánítását, melylyel öröklünk Nagyméltóságodnak hazafias szolgálói . . .

A közgyűlés mind a négy feliratot, melyeknek fogalmazója Gáspár János vármegyei főjegyző, egyhangulag és tetszéssel fogadta el felterjesztésre.

A leiratok tárgyalása és azok elintézése után a tulajdonképeni tárgysorozat megvitatásának kezdete előtt a megejtendő választásokra teszi meg a közgyűlés az előkészítő lépéseket. Ennek megtörténte után vita nélkül vette tudomásul és illetőleg intézkedett a közgyűlés a következő dolgokban: A vármegyei javadalmas és a házipénztár által kezelt 1898. évi jelentésről, a házipénztár megvizsgálásáról, a takarékpénztárlag kezelt alapok mikénti elhelyezéséről, a tisztviselő nyugdíjalap 1898. évi állásáról szóló ügyekben. Helyeslő tudomásul vette a közgyűlés az alispánnak a vármegye 1898. évi közigazgatás állapotáról szóló kimerítő, alapos jelentését.

Érdekes volt a tárgysorozat 13-ik pontja. Itt tárgyalták a belügyminiszter leiratát a vármegye költségvetése tárgyában; e pontnál ismertette Gáspár János főjegyző a vármegyei tisztviselő-karnak javadalmas emelése tárgyában készített javaslatát, melyben a vármegye közönsége felir a szakminiszternek, miszerint több szomszédos és más vármegye dotatiója emelése kérdésében hozott határozatát terjessze ki Alsófehérvármegye tisztviselő-karára is, és miútt ezt tette több vármegyével, hasson oda, hogy az országgyűlés e vármegye dotatióját is méltányos arányban emelje. A főjegyző által készített javaslat igazságos és méltányos, a tervezet szerint a vármegyei tisztviselőknek sem kíván többet, mint hogy ezek is a megfelelő és az állami tisztviselők törvényes fizetési rangfokozata szerint díjaztassanak. A megokolt méltányos és jogos kérelmet a közgyűlés pártólólág terjeszti fel a belügyminiszterhez.

Névszerinti szavazással határozta el a közgyűlés, miszerint a mihályfalvi küküllőhid építési költségei fedezésére 15,000 forint kölcsönt vesz fel.

A szavazások után az egyes választások ejtettek meg. Az állandó választmányba dr. Farnos Árpád és Szántó János, a filloxa-bizottságba Gálfi János, az alófelsőfokú bizottságba rendes tagok: Pogány János és ifj. Winkler János, póttagok: Sándor János és Salamon Herman, a bányaadó-bizottságba: Ajtay Árpád és Dregán János rendes tagok, Riedl István és Bokanits György póttagok választottak meg. Kiegészítették a mezőgazdasági bizottság is; a kisorsolt tagok újra beválasztottak, a nagyenyedjárás bizottságba lemondott Zeyk Gábor helyére br. Bánffy Kázmír nagybirtokos választott be.

A felebbezesek tárgyalásánál megsemmisítette a közgyűlés az örményszékési körjegyzői választást, mert a választási aktusnál több súlyos szabálytalanság fordult elő. A törvényhatósági átiratok tárgyalásánál tudomásul vette Zemplén vármegyének a szeszforgalmi adókról szóló 1898. évi XVI. t. cz. 24. § a megváltoztatása iránt, Szepes vármegyének a körjegyzői nyugdíjszabályzatnak a viszonyosság kimondása iránt és Nagy-Küküllő vármegyének a sertésvész szörványos eseteiben a zárnak megszorítása iránt a vármegyehez áttett átiratit.

Több szülésznői oklevél kihirdetése után délután 1 órakor az elnök éltetésével a közgyűlés véget ért.

Márczius 15-ike Maros-Ujvárt.*

Egy kissé elkésve, de örömmel tudatom becses lapját, hogy Maros-Ujvár nagyközsége méltóan ünnepelte meg márczius 15-ét. A polgári olvasókör előtti gyűlékezés kezdetét este 6 órakor taracklóvesek jeleztek, ahonnan 7 órakor a bányász-zenekar Rákóczy-indulójával, fáklyák- és lampionokkal vonult fel az összes polgárság a Stefánia-bánya intézkedő nagyterembe, ahol már igen szép számban gyűlt egybe a hivatalnoki kar és a női közönség az ünnepély fényének emelésére.

Az ünnepély Kólcsey Hymnusával kezdődött, amelyet a polgári dalkör énekelt Szilágyi Mihály vezetése mellett.

Petőfi „Talpra magyar“-ját ifj. Szilágyi Péter szavalta oly lelkesedéssel és érzéssel, amely teljesen kiélegette a közönséget.

* Mult számunkra elkésve érkezett.

Szerk.

Alkalmi beszédet Roska Sándor tartott. Szépen, sok tanultsággal fejtegette a nagy nap jelentőségét, közben Tóth Kálmán „Előre“ című költeményét szavalta háttással.

Pecsi István szavalata szintén méltó volt az ünnepélyhez.

Ez után a dalkör énekelt.

Ecsedi István mázsatiszt ur szavalata művészi magaslapon állott. Többször hallottuk már szavalni Ecsedi urat, de ily praecitással még nem. Gratulálunk!

Befejezésül Vörösmarty „Szózat“-át énekelte a dalárda.

Ezzel az ünnepély véget ért. Az egybegyűlt közönség a bányász-zenekar mellett visszament a polgári olvasókör elé, honnan aztán közös vacsorára Vecsernyés Sándor vendéglőjébe gyűltek egybe.

Ott voltak: a főbányahivatal, számvevőség, szolgabíró és szodagyár tisztviselői, az állami iskola tanító-kara s a polgárság legnagyobb része.

Hazafias toasztokban persze nem volt hiány; a kedélyes mulatság reggelig tartott.

Omikron.

Vegyes hírek.

T. olvasó közönségünkhez. Az új évnegyed alkalmából felkérjük mindazon t. olvasóinkat, kik előfizetésüket még be nem küldötték, sziveskedjenek azt a mai számunkhoz mellekelt póstaútványok felhasználásával beküldeni.

Uj államtitkár. Ó Felsege a király Plosz Sándor államtitkár helyére, ki igazságügyminiszterre nevezetett ki, az igazságügyminiszteriumhoz államtitkárrá Dr. Bernáth Géza szegedi ítéltőlábli elnököt nevezte ki.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Löwy Vilmos oklevelés vegyész a zalaithnai vegyelemző hivatalhoz ideiglenes minőségű segédmérnökke nevezte ki.

Adózó közönségünk figyelmébe. Miután az 1899. év négy első hónapjában viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról szóló 1899. évi I. t. cz. szentesítést nyert, felhivatik az adózó közönség, miszerint az összes netalán mult évről hátralékban maradt, valamint a folyó évi már esedékessé vált állami adótartozásaikat és a köződik módjára fizetendő egyéb hátralékaikat az említett törvény kihirdetése napjától, azaz 1899. évi márcz. 19-től számítandó 10 nap alatt annál is inkább fizessék be, mert ellenesetben az összes esedékes tartozás 1893. XLIV. t. cz. 55. § következő §§ értelmében azonnal fogantatva vendő végrehajtás útján fog beszédetni.

Sorozat. Nagy-Enyed város tanácsa részéről ezennel köztudomásra hozatik, hogy a Nagy-Enyed városi védkötelesekkel a Nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszter urnak, újabbi 6000—99. számú rendelete folytán a fősorozás 1899 évi május hó 18-án reggel 7 órától, kezdődőleg a vármegye háza nagytermében tartatik meg. Felhivatnak ez okon az 1876, 1877 és 1878 évbéli születésű hadkötelesek a sorozáson pontos megjelenésre. A városi tanácstól. Nagy-Enyed, 1899 márczius 25. Kovács Gyula, polgármester.

Táncvizigalom. A maros-ujvári bányász-zenekar 1899. évi április hó 3-án br. Kemény Géza, gr. Bethlen Sándor, Friedenliebi Fritz Pál, Thomas József, Domokos József védnöksége alatt a „Stefánia-bánya“ intézkedő termében jótékonycélu zártkörű táncvizigalmat rendez. Belépti díj: személyenkint 1 korona. Felülfizetsek közönséggel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Vendéglős, cukrász és kütünő bányász-zeneről gondoskodva van. Kezdeté este fél 8 órakor.

Ev. ref. egyháztanács. Folyó hó 25-én egyháztanács tartott az ev. ref. papi lakásban, melynek főtárgya a Bethlen-főtanoda tanárainak egy terjedelmű beadványa képezte. Előadják ebben a Sárpataki-alapítvány célját és feltételeit. A cél tudvalevőleg az volt, hogy a híveknek egyházi rovatalt ne kelljen fizetni; ha pedig az egyháznak fontos szükségéi megkívánják, önkényes jótékonyág által, rendkívüli adakozás által vagy valami csekély s ideiglenes rovatalt önkényes megajánlása által gondoskodjanak a szükségletekről. A feltétel pedig az, hogy ha a Sárpataki-alapítványt nem fordítják a rovatallal megszüntetésére, akkor az egész Sárpataki-hagyatéka a főtanodáé legyen. Így van ez megírva az alapító-levélben, melynek ez a része felolvastattott. S ennek az alapító-levélnek daczára megvan a rovatallal ma is, sőt végrehajtással szedik fel, a nélkül, hogy a rovatallal csak legkisebb részére is szükség volna. De hogy mi szükséges és mi fölösleges, azt minden ember a saját belátása és érdeke szerint állapítja meg. Egyiknek szükséges, hogy az egyház vagyona s így jövedelme minél nagyobb legyen, hogy papjai uri kegyelemben élhessenek, vagy hogy még egy-két papot lehessen eltartani; nagyon sok embernek pedig ez nem szükséges, sőt fölösleges. Indítványoztatott tehát, hogy ezenül minden évben az

egyházi törvények szerint való költségvetés készítése, melyből az egyház vagyoni állapota és az, hogy tulajdonképen mi van fordítva a rendes kiadásokra, tehát első sorban az egyházi személyek fizetésére, tisztán és világosan álljon a hívek előtt, s így az igazi szükséglet megállapítható legyen. És addig, amíg ez a dolog, hogy t. i. mi az igazi szükségé az egyháznak, tisztán nincs hozva addig függesztés fel a hívek ellen a rovatallal hátralek miatt vezetett végrehajtás. Ez volt az indítvány. De az elnök nem tüzte ki a szavazást felette, azon indokolással, hogy az indítvány megelőző és már jogérvényes határozatokkal ellentétben áll.

A helybeli ipartestület mult vasárnapra közgyűlést hívott össze, mely iránt azouban — sajnos — oly csekély érdeklődés mutatkozott, hogy a tagok nem jelentek meg az alapszabályok által megkívánt számban s így a közgyűlés nem volt megtartható. Pedig, mint halljuk, fontos tárgyak voltak a napirenden, egyebek között — hogy többet ne említsünk — az előjáróság megválasztása. Nem tudjuk, minek tulajdonítsuk e szomorú jelenséget, de kívánatosnak tartjuk, hogy a jövő közgyűlés — melyet az előjáróság husvét másod napjára hívott össze — ne végződjék fiaskóval; mert bizony-bizony rájuk férne iparosainkra ezen intézmény megerősödése, mit csak érdeklődéssel és egyetértéssel érhetnek el.

Időjárásunk mostanában, mint általában az ország minden vidéken, nem igen kedvezett. Amily enyhe volt február hónap, oly zord volt nagy részben márczius, s amit a lefolyt tél — mely hóban és hidegben fukar volt — mulasztott, azt ugyancsak derekasan helyreépítelte márczius. Hegyeinket most is vastag hó borítja. Jellemző, hogy a nép alsó rétegeiben, hol a babona még nagy mértékben el van terjedve, a szoktalan időjárást a mostanában határukon előfordult halottszállításoknak tulajdonítják.

A szerelem sötét verem. V. Jolán 18 éves fiatal leány Kolozsvárt folytatta tanulmányait; itt — szerencsétlenségére — beleszeretett egy fiatal emberbe, akit onnan nemskára áthelyeztek Kassára. A szép fiatal leány nem tudván szerelmesétől megválui, utána ment s ott méreg által vetett véget fiatal életének. Szóval: a „regi történet“ . . . Holttétét a bánatos szülők hazahozatták Felenyedre, hol virágvasárnap délután temették el a község és városunk közönségének nagy részvéte mellett.

Van szerencsénk kiváló jó minőségű

égetett meszet

jutányos ár mellett, nagyban és kicsinyben eladásra ajánlani.

A Branyicskai Erdőkezelőség

mésztelepe

BRANYICKÁN.

1754 2—3

Figyelni a védjegyre

Mária-czelli gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak, gyomorbajoknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes hazi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújság, savanyu felbőfőgés, hasmenés, gyomorgégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, amennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyult, amit száz, meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszer-tára
Budapest, Király-utca 12. sz.

Védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak olvassékot tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom“.

1616 17—22

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Árlejtési hirdetmény.

A gyulafehérvári és fogarasi, Balázsfalván székelő görög katolikus érseki székesegyházak 1899. évi márczius hó 11-éről keltezett 883. számú rendelete folytán az alsó-orbói (Alsófőhermegye, nagyenyedi járás) templom és paplak újból építése engedélyeztetett.

Az építkezési költségek 8572 frt 24 o. é krajzárban lettek előirányozva.

Azonkívül az egyházközség a sajátjából szolgáltatja a megkívántató kő-, téglá-, mész-, főveny-, víz- és tölgyfa anyagot, valamint az állomástól,

nevezetesen Tövis avagy Nagy-Enyed vasuti állomástól szükségeltető, a vállalkozó által adandó anyagok fuvarozását is.

Ezen építmények vállalkozás utjáni biztosítása végett f. 1899. évi április hó 5. napján délelőtti 10 órakor Alsó-Orbón a paplakon szóbeli és írásbeli ajánlatok elfogadása mellett nyilvános árlejtés fog tartatni.

A tervek, költségvetés és az árlejtési, illetve építési feltételek f. 1899. év márczius hó 26-ától fogva a fennebb említett alsó-orbói gör. kath. paplakon megtekinthetők.

Felhivatnak a vállalkozni szándékozók, miszerint a fent kitett napon és órában az előirányzott összeg után számítandó 10%-os bantpénzzel ellátva, a kitűzött helyen vagy személyesen jelenjenek meg, vagy pedig jogérvényes írásbeli ajánlatukat a 10%-os bantpénznek melléklése mellett, idején küldjék be.

Az alsó-orbói egyházközség gondnokasága (u. p. Nagy-Enyed) 1899. év márczius hó 23-án.

Marcu Simon
egyházgondnokasági elnök.

Stan János
egyházgondnok.

1757 1-2

325. szám
II. 899.

Alsófőher vármegye közigazgatási bizottságának folyó évi február hó 8-án tartott ülésében 278—K. B. szám alatt hozott határozata alapján a vármegye területén átvonuló és alább felsorolt törvényhatósági közutakon az 1899. és 1900. években eszékölendő fedanyagok szállítása biztosítása czéljából folyó évi április hó 8-ik napján d. e. 10 órakor a nagyenyedi m. kir. állam-építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetteit.

Versenytárgyalási hirdetmény.

Az évenkénti fedanyag-szükséglet a következő:

1. A nagyenyed-toroczkói törvényhatósági közuton 180 két köbméter tartalmu rostált kavics és 80 két köbméter tartalmu tört kőhalom termelése, kiszállítása és beágyazása	842 frt 85 kr.
2. A felenyed-abrúdbányai törvényhatósági közuton 150 két köbméter tartalmu rostált kavics, 120 két köbméter tartalmu zúzott mészkő és 100 két köbméter tartalmu kemény homok kőhalom termelése, kiszállítása és beágyazása	1636 frt — kr.
3. A nagyenyed-megyerék-béldi törvényhatósági közuton 60 két köbméter tartalmu rostált és 140 két köbméter tartalmu rostálatlan kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	452 frt — kr.
4. A nagyenyed-ispánlaki törvényhatósági közuton 324 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	1695 frt — kr.
5. A m.-csestve-marosludasi törvényhatósági közuton 595 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	3098 frt — kr.
6. A ozintós-ozdi törvényhatósági közuton 210 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	1816 frt — kr.
7. A felsőújvár-m.-herpei törvényhatósági közuton 340 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	2625 frt 50 kr.
8. A tövis-diód-alsógdéldi törvényhatósági közuton 140 két köbméter tartalmu rostált és 180 két köbméter tartalmu rostálatlan kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	792 frt — kr.
9. A tövis-balázsfalvi törvényhatósági közuton 365 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	2168 frt 95 kr.
10. A kozsárd m.-szentimrei törvényhatósági közuton 130 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	458 frt — kr.
11. A hegyfaljai törvényhatósági közuton 216 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	825 frt 12 kr.
12. A mihályfalva-vizaknai törvényhatósági közuton 680 két köbméter tartalmu rostált kavics, 310 két köbméter tartalmu köveoses és 240 két köbméter tartalmu zúzott kőhalom termelése, kiszállítása és beágyazása	408 frt — kr.
13. A balázsfalva-veregegyházi törvényhatósági közuton 175 két köbméter tartalmu rostált kavics és 140 két köbméter tartalmu éles homokhalom termelése, kiszállítása és beágyazása	1882 frt — kr.
14. A gyulafehérvár-széki törvényhatósági közuton 80 két köbméter tartalmu rostált kavics és 320 két köbméter tartalmu rostálatlan kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	1115 frt 20 kr.
15. Az alsómarosváradja-drombári törvényhatósági közuton 160 két köbméter tartalmu rostálatlan kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	400 frt — kr.
16. A drassó-bervei törvényhatósági közuton 80 két köbméter tartalmu rostált és 302 két köbméter tartalmu rostálatlan kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	1239 frt 80 kr.
17. A kónca-preszákai törvényhatósági közuton 220 két köbméter tartalmu rostált kavics és 120 két köbméter tartalmu éles, durva homokhalom termelése, kiszállítása és beágyazása	1572 frt 60 kr.
18. Az alamor-ladamosi törvényhatósági közuton 105 két köbméter tartalmu éles homok és 86 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	946 frt 96 kr.
19. A vingárd-szászsebesi törvényhatósági közuton 240 két köbméter tartalmu rostálatlan kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	820 frt 80 kr.
20. A osio-holdvilág-ladamosi törvényhatósági közuton 180 két köbméter tartalmu éles homok és 70 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	964 frt 40 kr.
21. Az alsómarosváradja-szászvárosi törvényhatósági közuton 168 két köbméter tartalmu rostált kavics-halom termelése, kiszállítása és beágyazása	722 frt 40 kr.
21. Az abrúdbánya-vereapataki törvényhatósági közuton 120 két köbméter tartalmu zúzott kőhalom termelése, kiszállítása és beágyazása	408 frt — kr.

Versenyeznit óhajtok felhivatnak, hogy a fentebb felsorolt fedanyag-szállítások elvállalására vonatkozó zárt ajánlatokat fent nevezett államépítészeti hivatalhoz ezimeze a tárgyalásra kitűzött nap délelőtti 10 órájáig annyiival inkább nyújtsák be, mivel a későbbben érkezettek, avagy sürgöny útján tett ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni. Minden utvonatra külön ajánlat nyújtandó be. A költség után számítandó 5%-os bantpénznek az ajánlathoz csatolandók. A zárt ajánlatok bontásán az utvonat, melyre az ajánlat tételik tisztán kitéendő; oly ajánlatok, melyek nem ennek megfelelően nyújthatnak be, elfogadhatatlanok. A szállítókra vonatkozó kavics-felosztási kimutatók és részletes felhívások alólirt m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponta megtekinthetők.

Nagy-Enyedben, 1899. márczius 24-én.
A mi kir. államépítészeti hivataltól.

Albert Iván
kir. főmérnök.